

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2011, **o invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se **p ř i z n á v á** v částce **3.840,- Kč** a bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen žalovaná) ze dne 21.11.2011 č.j. X byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.8.2011 č.j. X z bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, v níž nesouhlasil zejména s tím, že lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné jej nevyšetřila, neovládala polský jazyk a bylo podceněno to, že trpí nemocí z povolání pneumokoniózou a je tedy u něho kontraindikovaná práce zahrnující expozici prachu. Trpí dušností a podle odborníků, polských lékařů, nemůže pracovat dále v těžebním průmyslu. Již v r. 2008 ve Španělsku nemohl pro tuto zdravotní kontraindikaci pracovat ve své profesi. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí a zdůrazňoval porušení Listiny základních práv a svobod České republiky.

K žádosti žalobce mu byl ustanoven dne 4.5.2012 zástupce z řad advokátů JUDr. Milan Ostřížek.

Žalovaná navrhla vzhledem k výsledkům řízení zamítnutí žaloby.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 1.8.2011 zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/95 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ZDP“ (a s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 883/2004, dále jen Nařízení) poklesla žalobci z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 21.11.2011, dále rozhodnutím ze dne 1.8.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 30.8.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles jeho pracovní schopnosti byl ohodnocen pouze 25%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 1.8.2011, jímž žalobci zamítla jeho žádost o invalidní důchod.

V podaných námitkách potom žalobce zejména poukazoval na to, že jeho zdravotní stav je velmi špatný, po více než 20-ti letech práce v hornictví se nemůže rekvalifikovat na lehčí práci a poukazoval na to, že nebyly respektovány závěry polských odborníků, dokumentující jasně, že po práci v Polsku, České republice a Španělsku, je zdravotně závažně poškozen.

Dle posudku o invaliditě ze dne 20.10.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem

na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole X, odd. B, pol. 4 písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 15%. a vzhledem k dosaženému vzdělání, zkušenosti a znalosti byla zvýšena o 10 % na celkových 25 %. Lékař dospěl k závěru, že míra poklesu pracovního potenciálu s rozhodující příčinou (pneumokonióza bez poruchy ventilace) musí být navržena o 10 % na celkových 25 % (zdravotní stav neumožňuje pokračovat v celoživotním povolání horníka).

Žalovaná jeho námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 21.11.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 30.8.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobce, a dále zdravotní dokumentace vedené v Polsku - nálezů Wojwodského centra pracovního lékařství, Státního okresního sanitárního inspektorátu v Rybníku, lékařského posudku o diagnostikování nemoci z povolání ze dne 27.5.2010, vyšetření ambulance Nemocí z povolání v Sosnowci, neurologického oddělení Nemocnice v Bytomi a Krajské veřejné nemocnice Pekary Slazskie, jakož i z Radiologického vyšetření MUDr. N. z 25.1.2010. Vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je pneumokonióza generalizovaná, částečně splývající jako choroba z povolání zjištěná dne 27.5.2010, nyní bez poruchy plicní ventilace. Dále žalobce trpí chronickou bronchitidou, syndromem karpálního tunelu, bolestivým syndromem páteře, arteriální hypertenzí a jde u něj o stav po plicní TBC v letech 1999-2000 a stav po částečné resekci slinivky břišní. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitole X, odd. B, pol. 4, písm. a), kdy z rozmezí 10-15% stanovila horní hranici 15% poklesu pracovní schopnosti a vzhledem k dalším zdravotním postižením přihlédla komise k profesi horníka v dole, kterou má žalobce kontraindikovanou a zvýšila hodnocení o 10 % na celkových 25 %. Žalobce není schopen práce ve fibrogenním prachu a nadměrně těžké fyzické práce.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 21.11.2011.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem

pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 21.11.2011 nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u něj o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně žalobce nesplnil, když dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné dne 13.7.2011, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 20.10.2011 a zejména dle posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 30.8.2012 nebyl invalidní, když pokles jeho pracovního potenciálu činil po navýšení pouze 25 % (dle kap. X, odd. B, pol. 4, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.). Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti,

správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru interního lékařství. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobce byla pneumokonióza generalizovaná.

K námitkám žalobce vznášeným opakovaně, a sice že nebylo jednáno v polštině soud uvádí, že ve věci byla přibrána tlumočnice z jazyka polského usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.2.2012 a dále byl žalobci k jeho žádosti ustanoven advokát, který žalobce zastupoval rovněž i u ústního jednání soudu dne 29.10.2012.

Krajský soud shodně se závěry posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 21.11.2011, nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů tohoto řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona (ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění) nemá.

České republice náhrada nákladů řízení vzniklá v souvislosti s přibráním tlumočnice (dle ust. § 36 odst. 2 s.ř.s.) a ustanovením advokáta nenáleží (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

Odměna zástupci žalobce JUDr. Milana Ostřížka byla přiznána dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za čtyři úkony právní služby po 500,-Kč, tj. 2.000,- Kč /příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, vyjádření k žalobě ze dne 7.6.2012, účast u ústního jednání krajského soudu dne 29.10.2012/, 4x náhrada hotových výdajů á 300,- Kč dle § 13 odst. 3, tj. 1.200,- Kč, tedy celkem 3.200,- Kč. Jelikož podle osvědčení o registraci Finančního úřadu v Ostravě je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu zvýšení o 20 %, tedy o 640,- Kč. Celkem tedy náleží advokátovi odměna ve výši 3.840,- Kč, která mu bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

pokračování

- 6 -

43Ad 2/2012

stěžovatele advokátem, pokud
vysokoškolské právnické vzdělání.

stěžovatel

sám nemá

V Ostravě dne 29.10.2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**